

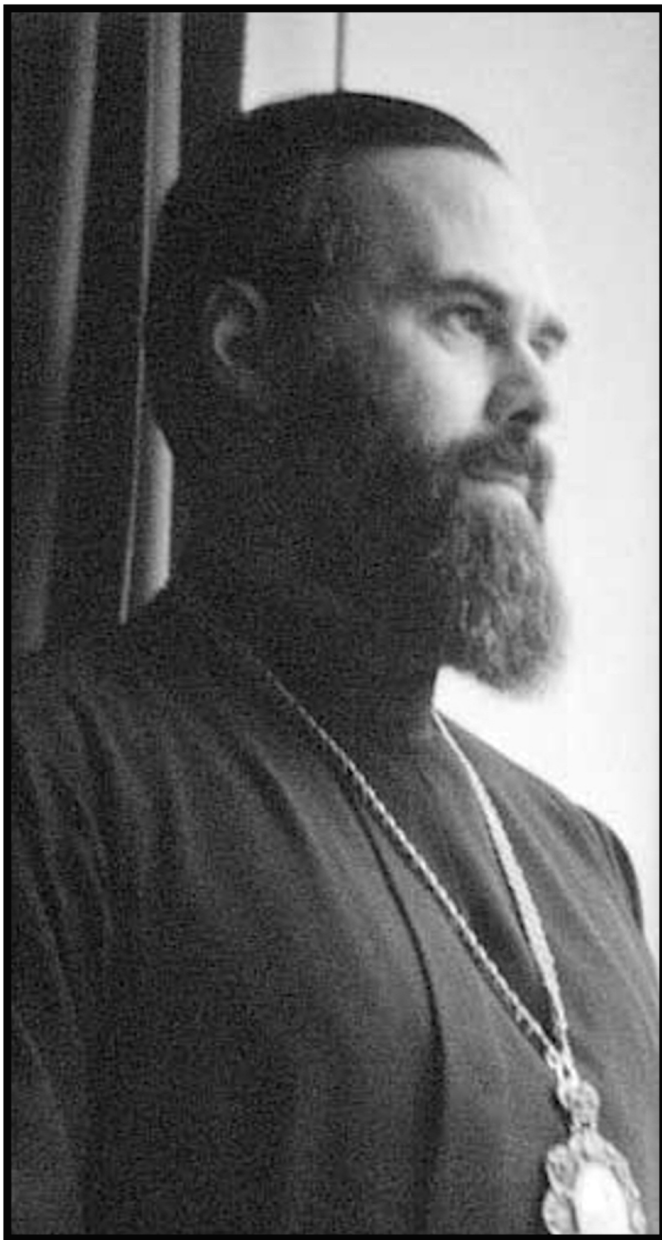

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Roade vrednice de pocăință nu cere de la mine, că tăria mea întru mine a lipsit. Dăruiește-mi inimă pururea umilită și sărăcie duhovnicească, ca să-Ți aduc acestea ca o jertfă primită, Unule, Mântuitorule.” – Sfântul Andrei Criteanul (Canonul cel Mare)

Nr. 535 / 14 aprilie 2024

**PĂRINTELE
ANTONIE DE SUROJ**

1914 – 2003

JUDECATA SAU MĂSURA IUBIRII DIN NOI

Cum să ne gândim la Judecata lui Dumnezeu? Poate omul să fie îndreptățit înaintea lui Dumnezeu, căci fiecare dintre noi este păcătos?

Depinde foarte mult de ceea ce credeți despre cealaltă viață. Dacă îl vedeți pe Dumnezeu ca pe un Judecător crud și dacă percepeți judecata ca pe o moarte aproape sigură, pentru că nimeni nu se poate ridica la nivelul așteptărilor Judecătorului, nu cred că ar trebui să vă exprimați opiniile. Vă voi spune ce simt în legătură cu aceasta. În primul rând, aș spune că Dumnezeu în Care credem este un Dumnezeu al iubirii. Atunci când vede răul în noi, El nu ne identifică cu răul, așa cum un medic nu identifică pacientul cu boala.

Pentru a fi mai scurt, medicul poate spune: „Aceasta este pneumonia sau apendicita”, dar persoana nu este definită în acest fel.

Consider că Dumnezeu se uită la noi cu o compasiune infinită, așa cum noi înșine ne uităm la cineva care suferă de o boală sau este victimă a ceva.

Sartre are o frază teribilă: „Iuda nu este un trădător pentru că L-a trădat pe Hristos, ci L-a trădat pe Hristos pentru că era un trădător”. Sunt de părere că aceasta este una dintre cele mai monstruoase afirmații, pentru că este nedreaptă. Aceasta face din Iuda doar un trădător, în timp ce el a fost un om care a trădat. Pe de altă parte, dacă vă așteptați la un răspuns semi-teologic (văd că sunt clerici aici, așa că vorbesc cu frică și cutremur), să știți că noțiunea de judecată este foarte înșelătoare. Știți ce este o instanță de judecată. Există legislativul care întocmește legile, există judecători a căror sarcină este de a aplica legea, există acuzarea, există apărarea, există inculpatul, există martori ai acuzării sau ai apărării.

Toți acești oameni sunt relativ independenți și nu interferează cu nimeni. Nu judecătorul face legea, nu procurorul judecă și așa mai departe.

Acum, dacă vă întoarceți la imaginile simbolice din Noul Testament, veți descoperi că Domnul este deopotrivă Legiuitoare,

Judecător și Răscumpărător al păcatelor noastre. Hristos este „Avocatul” nostru, El a murit pentru noi. La ce fel de justiție ne putem aștepta aici? Ne-am putea aștepta la milă, la compasiune, la multe, dar, cu siguranță, nu la dreptate. Prin urmare, trebuie să fim atenți atunci când transferăm viziunea noastră asupra judecării de la viața noastră cotidiană la Evanghelie.

Desigur, există întotdeauna vreun element deconcertant (mă rog, nu pentru mine, nu mă tulbur ușor) în ceea ce privește judecata. Dacă există un iad și există un paradis, iar măsura vieții veșnice este iubirea, care a existat și există în tine, atunci mi se pare că apar niște cercuri concentrice. În centru, se află Dumnezeu, care este iubirea desăvârșită. În jurul Lui se plasează cei mari și cei mici, cei care au suficientă iubire în ei înșiși pentru a rămâne în această zonă. Iar afară, în întuneric, sunt oamenii care nu au dragoste în ei.

Iubirea este înrudită cu compasiunea, cu durerea inimii pentru suferința celorlalți. Cu cât mai multă iubire, milă și tristețe veți simți la gândul celor din afara tărâmului iubirii! Astfel, în centru, se află Dumnezeu, Care va fi cu totul și cu totul nefericit, iar apoi sfinții, care vor fi din ce în ce mai puțin nefericiți, pe măsură ce măsura dragostei se diminuează în ei. Și atunci, singurii care vor fi perfect fericiți vor fi cei care se află într-o

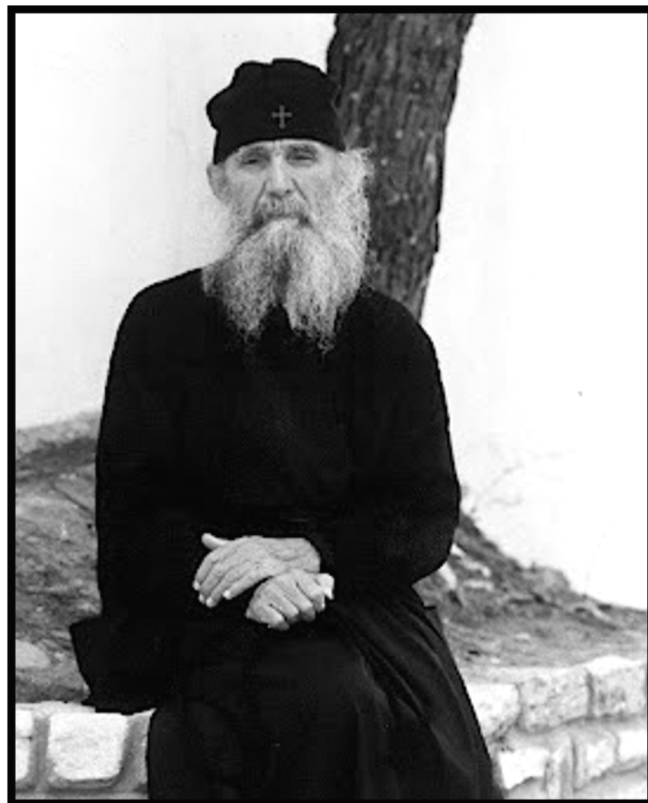
situație limită, care pot fi comparați cu cineva care a sărit din mers în autobuz și se agată, fără să știe dacă vor rezista sau nu. Ei se gândesc doar: „Sunt înăuntru, sunt înăuntru!”.

Nu-mi pot imagina un astfel de Eden. La fel, nu mi-o pot imagina pe mama mea uitându-se în rai și, nevăzându-mă acolo, să privească dincolo de armura balustradei și să mă surprindă în flăcări, spunându-mi: „Poftim. Ți-am spus eu!”. Îmi pare rău, nu este sublim, dar aceasta este ceea ce aș vrea să transmit: dacă credem cu adevărat într-un Dumnezeu Care este Iubire, iubire vom și întâlni. Mă aștept ca Domnul să ne întâlnească și să-I spunem: „Iartă-mă, vezi ce dezgustător sunt. Sunt acoperit tot de răni și în zdrențe”. Iar El ne va răspunde: „Vino și stai pe genunchii Mei. Plânge liniștit, totul va trece”.

Poate că sunt prea optimist, un optimist în sens teologic. S-ar putea să prezint lucrurile într-un mod amuzant, dar chiar cred că există un adevăr în aceasta. Dacă Dumnezeul nostru este Dumnezeul iubirii, trebuie să existe o cale de ieșire. Poate că nu o vedem, dar putem intra în veșnicie cu speranță în loc de teamă. Nu cred că Judecata este despre a fi judecat și osândit. Judecata înseamnă să ne aflăm față în față cu Frumusețea de nedescris, cu Iubirea desăvârșită. Să vedem cât de nevrednici suntem și cum, în ciuda nevredniciei noastre, am fost

iubiți cu toată viața și moartea Fiului lui Dumnezeu, Care s-a făcut Fiul Omului, și că în aceasta constă mântuirea noastră.

Sursa: **Mitropolitul Antonie de Suroj**, *Viața și veșnicia. 15 convorbiri duhovnicești despre moarte și suferință*, Editura Egumenița, 2021

PĂRINTELE EFREM FILOTHEITUL

1927 – 2019

SMERENIA ESTE VEȘMÂNTUL DUMNEZEIRII

Fără smerenie, nicio faptă nu este „binemirositoare”. Este ca și cum am zice: nicio mâncare nu este gustoasă dacă nu-i pui sare! Dacă nu pui smerenie, nicio lucrare de-ale tale, mică sau mare, nu are har. Nu are nici gust, nici mireasmă, nici frumusețe, pentru că nu există înăuntru ingredientele necesare,

care vindecă. Mândria este otrava care le pierde pe toate și orice ingredient necesar îl arată cu desăvârșire nefolositor. Și aflăm despre fapte mari săvârșite de oameni care n-au avut înlăuntrul lor smerenie și de aceea s-au arătat nefolositoare. Dumnezeu le respinge pe toate!

Smerenia adevărată și sinceră, venită din experiență, este veșmântul dumnezeirii. Cel care este îmbrăcat cu smerenie adevărată este îmbrăcat cu Dumnezeu.

Dacă ai smerenie, ai sfințenie, și dacă ai sfințenie, ești smerit. Domnul ne-a arătat smerenie nemărginită, iubire necuprinsă, ascultare nețarmurită. Aceste virtuți sunt indispensabile pentru mântuire!

Sursa: **Avva Efrem Filotheitul**, *Sfaturi duhovnicești*, Editura Egumenița, 2012

SFÂNȚUL IOAN SCĂRARUL

POSTUL ESTE UȘA ȘI DESFĂTAREA RAIULUI

Postul este o silire a firii și o tăiere împrejur a dulceții gâtlejului, curmarea aprinderii, alungarea gândurilor rele și eliberarea de visări, curăția rugăciunii, luminătorul sufletului, paza minții, înmuierea învârtoșării, ușa străpungerii inimii, suspinul smerit, încetarea multei vorbiri, începutul liniștirii, străjerul ascultării, ușurarea somnului, sănătatea trupului, pricinuitorul nepătimirii, iertarea păcatelor, ușa și desfătarea raiului.

Sursa: basilica.ro

PROGRAMUL LITURGIC

Marți <i>16 aprilie</i>	18:00	Sfântul Maslu
Miercuri <i>17 aprilie</i>	18:00	Denia Canonului Mare
Vineri <i>19 aprilie</i>	18:00	Denia Acatistului Bunei Vestiri
Sâmbătă <i>20 aprilie</i>	08:00	Ceasurile, Sfânta Liturghie și Parastas
	18:00	Vecernia și Litia
Duminică <i>21 aprilie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica a 5-a din Post (Sf. Cuv. Maria Egipteanca)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București